

Zagreb, 24.11.2020.

**TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU**

**Tužitelj :** **ENERKON d.o.o.**, Zagreb, Trnjanska 37, OIB: 46286015197,  
zastupano po odvjetniku Ivanu Esteru, Zagreb, II Loparska

**Tuženi :** 1. **PREMIUM d.o.o.**, Karlovac, Trg Petra Svačića 3, OIB: 82664917529  
2. **RUF d.o.o.**, Zagreb, Zaharova 3, OIB: 94328726462

**Vps: 80.000,00 kn**

**TUŽBA**

**radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji**

Punomoć  
Prilozi

I. Tužitelj je za zastupanje u predmetnoj pravnoj stvari opunomoćio odvjetnika Ivana Estera stoga se moli da se sva pismena dostavljaju na naznačenu adresu, kako slijedi: Odvjetnik Ivan Ester II Loparska ulica br.2., 10000 Zagreb.

II. Tužitelj ima dospjelo novčano potraživanje spram prvotuženika u iznosu od 780.000,00 kuna, uvećano za zakonsku zateznu kamatu, koja teče od dospelja pa do isplate, i to:

- na iznos od 240.000,00 kn s dospeljem 30.05.2016.,
- na iznos od 540.000,00 kn s dospeljem 22.01.2018.

Dospjelo novčano potraživanje tužitelja temelji se na uslugama koje je tužitelj pružio prvotuženiku temeljem *Ugovora C-06/14 od 18.04.2014. za izradu projektne dokumentacije i konzalting aktivnosti za izgradnju sušare mulja iz pročistača otpadnih voda i kogeneracijskog postrojenja na biomasu snage 1,3 MW, sa suspaljivanjem prosušenog mulja.*

Tako je tužitelj temeljem navedenog ugovora pružio usluge i izdao račune, i to

- Račun 29-PJ1-1 od dana 30.04.2016. na iznos od 240.000,00 kn s dospeljem 30.05.2016.,
- Račun 4-1-1 od dana 22.01.2018. na iznos od 540.000,00 kn s dospeljem 22.01.2016.

Tužiteljev prijašnjii direktor Stanko Plevnik i direktor prvotuženika Miroslav Jurjević u više navrata su razgovarali te se dopisivali u vezi podmirjenja opisanog potraživanja tužitelja, pri čemu direktor prvotuženika Miroslav Jurjević nije sporio postojanje potraživanja, nego je samo konstantno prolongirao plaćanje.

Tako je kao rezultat opisanih dogovora i pregovora, direktor prvotuženika Miroslav Jurjević dostavio dvije ovjerene bjanko zadužnice 21.02.2020., svaka na iznos do 500.000,00 kn, ovjerene kod javne bilježnice Ivanke Antić pod br. OV-950/2018 i br. OV-952/2018, a sve na ime garancije da će opisano (nesporno) potraživanje tužitelja podmiriti.

Predmetne zadužnice ispunjene su na iznose opisanog dospelog potraživanja od 780.000,00, i to jedna na iznos od 500.000,00 kn te druga na iznos od 280.000,00 kn.

Nadalje, dana 25.04.2019. direktor prvotuženika Miroslav Jurjević je priznao kao nesporno opisano potraživanje tužitelja, ovjerom Izvoda iz otvorenih stavki, u kojem su izričito navedena dva računa koja su neplaćena.

Dakle, tužitelj ima **nesporno potraživanje** ne samo temeljem predmetnog ugovora, računa i izravnog priznanja duga/Izvoda iz otvorenih stavki, konkludentnog priznanja-dostave zadužnica nego i temeljem *ovršnih isprava* – od javne bilježnice Ivanke Antić ovjerenih zadužnica br. OV-950/2018 na iznos od 500.000,00 kn i br. OV-952/2018 na iznos od 280.000,00 kn

Tužitelj, je u dobroj vjeri, zaista vjerovao prvotuženiku da će mu podmiriti potraživanje, te stoga nije poduzimao radnje prisilne naplate, te je bio doslovno šokiran kada je saznao da je prvotuženik, umjesto da mu plati potraživanje, otuđio svoju imovinu (prebacio istu na treću osobu).

**Dokaz:** - Ugovor C-06/14 od 18.04.2014. za izradu projektne dokumentacije i konzalting aktivnosti za izgradnju sušare mulja iz pročistača otpadnih voda i kogeneracijskog postrojenja na biomasu snage 1,3 MW, sa suspaljivanjem prosušenog mulja  
- Račun 29-PJ1-1 od dana 30.04.2016. na iznos od 240.000,00  
- Račun 4-1-1 od dana 22.01.2018. na iznos od 540.000,00 kn  
- Po potrebi dostava e mail prepiske između Stanka Plevnika i Miroslava Jurjevića  
- Saslušanje Stanka Plevnika i Miroslava Jurjevića  
- Izvod iz otvorenih stavki 25.04.2019., te po potrebi vještačenje potpisa na istome  
- Ovjerena zadužnica br. OV-950/2018 na iznos od 500.000,00 kn  
- Ovjerena zadužnica br. OV-952/2018 na iznos od 280.000,00 kn

**III.** Dana 29.11.2019. prvotuženik (kao prodavatelj) je sa drugotuženikom sklopio *Ugovor o kupoprodaji*, ovjeren pod brojem: OV-11612/2019, predmet kojeg je bila kupoprodaja imovine (nekretnina) prvotuženika i njen prijenos na drugotuženika.

Predmetnim *Ugovorom o kupoprodaji* na drugotuženika kao novog vlasnika prenesene su nekretnine prvotuženika, i to:

- Nekretnina upisana u zemljišne knjige Općinskog suda u Karlovcu, kod Zemljišnoknjižnog odjela Ogulin, u zk.uložak br. 5480 k.o. Ogulin, kao zk.č.br. 3592/1 k.o. Ogulin, u naravi kao: „ORANICA POD KOBILJAK“, površine 823 m2,
- Nekretnina upisana u zemljišne knjige Općinskog suda u Karlovcu, kod Zemljišnoknjižnog odjela Ogulin, u zk.uložak br. 4705 k.o. Ogulin, kao zk.č.br. 3553/2 k.o. Ogulin, u naravi kao: „ZGRADA I DVOR. POGONA " VENTILATOR", površine 2 jutra i 1456 čhv. ,

Predmetni Ugovor proveden je u zemljišnim knjigama pod brojem pod brojem Z-15158/2019, te je temeljem istoga uknjižen drugotuženik kao vlasnik opisanih nekretnina (imovine prvotuženika).

Opisana pravna radnja (pobojni pravni posao) - *Ugovor o kupoprodaji*, sklopljena je **nakon** dospijeca tužiteljevog potraživanja.

Sklapanjem navedenog pravnog posla, prvotuženik je otuđio **sve svoje** nekretnine, čime je umanjio svoju imovinu u korist trećeg, a na štetu vjerovnika, uslijed čega nema dovoljno sredstava za ispunjenje tužiteljeve (vjerovnikove) tražbine.

Naime, prvotuženik je na dan 13.11.2020. bio 259 dana u neprekidnoj blokadi računa od strane FINE, a to je i danas, što znači da mu je već od 28.02.2020, račun neprekidno blokiran, i to već samo tri mjeseca od dana sklapanja (pobojnog) pravnog posla.

Kada se uzme obzir da je prvotuženik opisanim pobojnim pravnim poslom otuđio i sve nekretnine, razvidno je da je tom radnjom došlo do negativne promjene u tužiteljevoj imovini, zbog čega je namirenje tužitelja (vjerovnika) u potpunosti onemogućeno.

Navedeno također proizlazi i iz objavljenih finansijskih izvještaja prvotuženika u kojima stoji da je prvotuženik 2019. godinu (**krajem koje** je poduzeta štetna pravna radnja), **završio s gubitkom** (dugom!) **od 5.101.791,00 kn**. Štoviše, u 2019. godini prvotuženik je imao prihode u visini od 253.599,00 kn a rashode u visini od 5.168.560,00 kn, dok mu iz bilance za 2019. godinu proizlazi **da više nije imao nikakve imovine** (niti kratkotrajne niti dugotrajne) – što znači da je nesporno da je prvotuženik u **apsolutnoj nemogućnosti** podmiriti potraživanje tužitelja, i to kako u vrijeme poduzimanja pravnog posla, tako i sada, tj. u vrijeme podnošenja tužbe.

Nadalje, iz iznesenog također proizlazi da već u **vrijeme poduzimanja** pobijane pravne radnje prvotuženik nije imao dovoljno sredstava za ispunjenje tužiteljevog potraživanja.

Nadalje, nesporna je činjenica da usvajanje tužbenog zahtjeva, odnosno pobijanje predmetnog pravnog posla omogućuje vjerovnikovo namirenje, tim više što će u tom slučaju **a)** postojati imovina potrebne za namirenje, i **b)** na istoj će se moći provesti ovrha prodajom nekretnina, te posljedično namirenjem tužitelja.

**Dokaz:** - Ugovor o kupoprodaji od 29.11.2020., ovjeren pod brojem: OV-11612/2019  
- Povijesni zk izvadak za nekretninu zk.uložak br. 5480 k.o. Ogulin  
- Povijesni zk izvadak za nekretninu zk.uložak br. 4705 k.o. Ogulin  
- Potvrda FINE od 13.11.2020.  
- Odluka o pokriću gubitaka za 2019. godinu  
- Bilanca prvotuzenika za 2019. godinu  
- Račun dobiti i gubitka za 2019. godinu  
- Financijsko-knjigovodstveno vještačenje na okolnost da prvotuzenik nema dovoljno sredstava za ispunjenje tužiteljevog potraživanja odnosno da je prezadužen kako u vrijeme podnošenja tužbe, tako i u vrijeme sklapanja pobojnog pravnog posla 29.11.2020.  
- Da sud zatraži službenim putem od ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d. Jadranski trg 3 a, Rijeka, podatak o stanju računa prvotuzenika IBAN: HR0524020061100478033, po mjesecima, za razdoblje od 01.06.2019. do 31.12.2019. godine

**IV.** Prvotuzenik tj. njegov direktor Miroslav Jurjević, je u vrijeme poduzimanja pobojne pravne radnje (sklapanja *Ugovora o kupoprodaji* od 29.11.2019.) kao direktor sasvim sigurno znao (a nesumnjivo je da je mogao znati), da istom nanosi štetu vjerovniku (tj. tužitelju).

Kao prvo, nesumnjivo je da je prvotuzenik znao da ima dospelu obvezu spram tužitelja, a kako je to sve opisano pod točkom II. ove tužbe.

Nadalje, prvotuzenik tijekom 2019. godine nije imao zaposlenih, te stoga osim direktora Miroslava Jurjevića, nitko nije poduzimao radnje vezano za društvo.

Miroslav Jurjević kao direktor prvotuzenika u vrijeme poduzimanja pobojne pravne radnje je vrlo dobro znao (odnosno mogao je znati) da je prvotuzenik prezadužen i nesposoban za plaćanje tužiteljevog potraživanja (a što potvrđuje i sam u financijskim izvještajima i Odluci o pokriću gubitaka).

Također, notorno je da je Miroslav Jurjević kao direktor prvotuzenika, znao koju imovinu ima prvotuzenik (nekretnine), te da će njihovim otuđenjem u korist trećeg, prvotuzenik biti **društvo bez imovine**.

Samim time, Miroslav Jurjević kao direktor prvotuzenika, osim što je već u vrijeme poduzimanja **dobro znao** da prvotuzenik nije u mogućnosti ispuniti svoje obveze spram tužitelja, istu unatoč tome poduzeo, uslijed čega je **potpuno** lišio tužitelja mogućnosti da svoje dospjelo potraživanje naplati.

Dakle, Miroslav Jurjević kao direktor prvotuzenika vrlo dobro je znao navedenu posljedicu, te je unatoč tome, cijelo vrijeme tužitelja „zavlačio“ s obećanjima da će platiti potraživanje, sve samo s ciljem da se „potiho“ prebaci imovina na treću osobu, i tako nastavi izgradnja kogeneracijskog postrojenja na biomasu snage 1,3 MW, za što mu je sačinio Projekt tužitelj, a ovaj ga nije platio.

Kako je već to opisano pod točkom III. razvidno je da već u vrijeme poduzimanja pobijane pravne radnje prvotuzenik nije imao dovoljno sredstava za ispunjenje tužiteljevog potraživanja, što je Miroslav Jurjević kao direktor prvotuzenika znao (ili barem mogao znati).

Ako direktor prvotuzenika nije znao (ili mogao znati) koje obveze ima društvo, koje je stanje prihoda i rashoda, stanje sredstava i priljeva na računima te koju imovinu društvo ima, onda zaista nije jasno tko bi navedeno morao i mogao znati.

**Prvotuzenik i drugotuzenik su povezane osobe**, i drugotuzenik je vrlo dobro upoznat sa svim okolnostima poslovanja prvotuzenika, uključujući njegovu imovinu, te dospjele dugove prvotuzenika. Naime, (direktor prvotuzenika) Miroslav Jurjević je u razdoblju od 22. travnja 2016 do 28.11.2017. bio direktor drugotuzenika, dok je od 28.11.2017. g 2017. do 29.11.2019.g. bio prokurist drugotuzenika.

Dakle, (direktor prvotuzenika) Miroslav Jurjević je u kontinuitetu (od 22. travnja 2016 do 29.11.2019. bio **ovlaštena osoba za zastupanje drugotuzenika**, i kao takav upisan u sudskom registru trgovačkog suda. Stoga je apsolutno nerealno i neživотно da drugotuzenik nije znao ili mogao znati da se sklapanjem pobijanog pravnog posla oštećuje tužitelj kao vjerovnik prvotuzenika.

Kada se uzme u obzir da je opoziv prokure Miroslava Jurjevića (u drugotuzeniku) izvršen baš u vrijeme (na dan!) poduzimanja pobojne pravne radnje, razvidno je usklađeno i namjerno postupanje tuženika, koji su itekako bilo svjesni da se pobijanom radnjom oštećuju vjerovnici (tužitelj), pa su stoga

željeli barem na dan poduzimanja tog pravnog posla, prikriti navedenu činjenicu i (barem formalno) otkloniti situaciju da direktor prvotuženika u vrijeme sklapanja bude i prokurist drugotuženika, te time evidentnu činjenicu/presumpciju da su oba tuženika znala da s pobijanom radnjom oštećuju vjerovnika.

No, takvo ponašanje upravo dokazuje tvrdnje tužitelja, jer zasigurno ne može biti „slučajnost“ da se opoziv prokure Miroslava Jurjevića vrši baš na dan poduzimanja poboje pravne radnje.

Nadalje, i iz ostalih radnji proizlazi da prvotuženik i drugotuženik usklađeno djeluju, te da zajednički ostvaruju poslovni pothvat prvotuženika.

Tako je drugotuženik bio jamac za kredit prvotuženika kod ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d. Rijeka, temeljem kojeg su prvotuženiku odobrena sredstva za izgradnju kogeneracijskog postrojenja na biomasu snage 1,3 MW, što uključuje i kupnju nekretnina (na kojima će se projekt graditi) koje je prvotuženik otuđio u korist drugotuženika.

Tako je drugotuženik bio jamac prvotuženiku za navedena sredstva, temeljem *Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju br. ES 14/12-1* od 31.siječnja 2012.g. sklopljenog s ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK D.D., OIB: 23057039320, Jadranski trg 3 a, Rijeka, temeljem kojeg je na (predmetnim) nekretninama uknjiženo pravo zalogu za iznos od EUR 600.000,00 EUR, koje je brisano brisovnim očitovanjem od 29.09.2020.

Nakon toga, drugotuženik je s prvotuženikom sklopio dva Ugovora o zajmu, i to *Ugovor o zajmu sa sporazumom o zasnivanju založnog prava* broj:OV-1185/2019 od 31.12.2018 za iznos od 437.139,59 EUR te *Ugovor o zajmu sa sporazumom o zasnivanju založnog prava* br:OV-7409/2019 od 29.06.2019, za iznos od 153.197,47 EUR, na temelju kojih je na nekretninama prvotuženika upisano založno pravo u korist drugotuženika, koja su brisana brisovnim očitovanjem od 29.09.2020.

Dakle, svakako je nesporno da je drugotuženik, prvo kao jamac, pa nakon toga kao (navodni) zajmodavac bio u poslovnoj suradnji i poslovnom poduhvatu s prvotuženikom, te je kao takav svakako **znao** (i mogao znati) sve okolnosti poslovanja prvotuženika, kao i njegovu nesposobnost za plaćanje.

Uostalom, zašto bi drugotuženik sklapao ugovore o zajmu s prvotuženikom, ako prvotuženiku ne trebaju sredstva, te zašto bi osiguravao zajam (upisivao hipoteke) ako prvotuženik toliko dobro financijski i poslovno stoji, te mu isti bez problema može vratiti?

Isto tako, drugotuženik se bavi **računovodstvenim poslovima**, a bavio se kao ovlašteni revizor i **poslovima revizije**, te ima znanja i mogućnosti ocijeniti da li je netko prezadužen odnosno nesposoban za plaćanje, te koje posljedice ima umanjenje imovine po vjerovnike.

Tužitelj ima saznanja da je upravo drugotuženik vodio knjigovodstvo prvotuženika, i sve poslovne knjige, što je još jedan dokaz da je znao stvarno stanje poslovanja prvotuženika te da se pobijanom radnjom oštećuje tužitelj kao vjerovnik.

U tu svrhu i na tu okolnost predlaže se također provođenje i izvođenje dokaza, a kako je to niže navedeno.

Nadalje, iz *Ugovora o kupoprodaji od 29.11.2020.* proizlazi da je riječ o **besplatnom raspolaganju** (odnosno s njim izjednačenom pravnom radnjom), budući da drugotuženik za stjecanje nekretnina nije izvršio **nikakvu činidbu** prvotuženiku (po bilo kojem temelju), što znači da se može pimjeniti čl.67.st.3. ZOO-a.

**Iz navedenog više nego jasno proizlazi doložno postupanje tuženika,**  
kao i ostvarenje bića kaznenog djela te i osobne odgovornosti direktora prvotuženika.

**Dokaz:**

- Povijesni zk izvadak za nekretninu zk.uložak br. 5480 k.o. Ogulin
- Povijesni zk izvadak za nekretninu zk.uložak br. 4705 k.o. Ogulin
- Vještačenje kao pod III.
- Povijesni Izvadak iz sudskog registra za drugotuženika
- Rješenje Trgovačkog suda o upisu u sudski registar od 24. veljače 2016. br. Tt-15/34990-9
- Rješenje Trgovačkog suda o upisu u sudski registar od 22.12.2017..
- Da sud zatraži službenim putem od Porezne uprave Područni ured Karlovac, Pavla Vitezovića 1 podatke: a) da li je trgovačko društvo RUF D.O.O., (OIB: 94328726462, ulica Ivana Zahara 3, Zagreb), na poreznim obrascima (poreznim prijavama/ obrascima za upis u RPO, porez na dobit) navedeno kao društvo koje vodi poslovne knjige tj. knjigovodstvene poslove za trgovačko društvo PREMIUM d.o.o.,OIB: 82664917529, Trg Petra Svačića 3, Karlovac, odnosno da li je

negdje u poreznim evidencijama zavedeno kao takvo, te b) Da li je trgovačko društvo RUF D.O.O., (OIB: 94328726462, ULICA IVANA ZAHARA 3, 10000 ZAGREB), u sustavu e porezna navedeno kao društvo koje je ovlaštenik/punomoćnik poduzimanja radnji u tom sustavu za trgovačko društvo PREMIUM d.o.o., OIB: 82664917529, Trg Petra Svačića 3, Karlovac.

- Financijsko knjigovodstveno vještačenje Poslovnih knjiga (računa) drugotuženika ispostavljenih prvotuženiku, utvrđivanje njihovog iznosa i za koju vrstu usluge su ispostavljeni

- Ugovori o zajmu drugotuženik/prvotuženik

- Po potrebi dostava Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju br. ES 14/12-1 od 31.siječnja 2012.g.

- Da sud zatraži službenim putem od ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d. Jadranski trg 3 a, Rijeka, podatak o mjesečnim uplatama po kreditu iz Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju br. ES 14/12-1 od 31.siječnja 2012.g. sklopljenog između banje i prvotuženika, te o stanju kredita na dan 29.11.2020.

V. Obzirom su tuženici obveznici elektroničke komunikacije sa sudovima, moli se sud da, radi ekonomičnosti postupka, dostavu pismena i tužbe tuženicima vrši putem navedenog sustava elektroničke komunikacije sa sudovima.

VI. Sukladno navedenom, predlaže se da Naslovni sud, makar i zbog ogluhe donese sljedeću

### **PRESUDU**

I. Ugovor o kupoprodaji od 29.11.2019. sklopljen između prvotuženika Premium d.o.o. i drugotuženika RUF d.o.o. ovjeren 29.11.2019. od strane javnih bilježnika Marine Augustinović i Željke Tranfić pod brojem ovjere OV-11612/2019 gubi učinak prema tužitelju ENERKON d.o.o. u dijelu koji je potreban za namirenje tužiteljevog potraživanja prema prvotuženiku Premium d.o.o. u ukupnom iznosu od 780.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom na iznos od:

- 240.000,00 kn tekućom od 30.05.2016. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 (pet) postotnih poena,

- 540.000,00 kn tekućom od 22.01.2018. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 (pet) postotnih poena,

II. Prvotuženik i drugotuženik su dužni trpjeti da tužitelj svoje potraživanje iz točke I. izreke ove presude koje ima prema prvotuženiku namiri prodajom nekretnina i to:

- nekretnine upisane u zemljišne knjige Općinskog suda u Karlovcu, kod Zemljišnoknjižnog odjela Ogulin, u zk.uložak br. 5480 k.o. Ogulin, kao zk.č.br. 3592/1 k.o. Ogulin, u naravi kao: „ORANICA POD KOBILJAK“, površine 823 m<sup>2</sup>,

- nekretnine upisane u zemljišne knjige Općinskog suda u Karlovcu kod Zemljišnoknjižnog odjela Ogulin, u zk.uložak br. 4705 k.o. Ogulin, kao zk.č.br. 3553/2 k.o. Ogulin, u naravi kao: „ZGRADA I DVOR. POGONA " VENTILATOR", površine 2 jutra i 1456 čhv.

III. Nalaže se prvotuženiku i drugotuženiku da tužitelju naknade solidarno trošak parničnog postupka sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, po stopi određenoj uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a u roku od 8 dana.

Tužitelj  
ENERKON d.o.o., pp  
Odvjetnik Ivan Ester

Tužitelj potražuje trošak prema Tarifi o nagradama i naknadi  
troškova za rad odvjetnika:

- sastav tužbe (Tbr.7.) 1.000,00 kn uvećano za 25% PDV 250,00 kn = 1.250,00 kn
- sudska pristojba na tužbu.....1.150,00

-----  
**UKUPNO.....2.400,00 kn**